

7. d. 17

dñm nřm sic peccatis offensum. Ut maneat pphēas
 suas ad populum. qđ tradat eos p peccatissimis.
 Et qm sciunt se offendisse dñm suum fili isrl̄ tremor
 tuus sup ipso est. insup & iam fames inuasit eos.
 Et abanditate aq; iam int̄ mortuos computantur.
 Deniq; hoc ordinaut ut int̄ ficiant peccora sua. & san
 guinem eorum bibant. Et scđ dñi sui que pcepit dñs
 non contingi. in frum̄to uino & oleo hęc cogitauer
 impendere. & uolunt consumere quem & manibus
 debent contingere. Ergo qm hęc faciunt. certū
 est quod in pditionem dabantur. Quode go ancil
 latua cognoscens fugi ab illis. & misit medns hęc ipsa
 nuntiare gbi. Ego dñi ancillatua dñm colo & iā nunc
 apud te. & gci ancillatua & orabodñm. & dicit mihi
 quando eis reddat peccatū suū. & uenias nuntiare gbi.
 Ita ut ego adducate p̄ mediam hierusal̄m. & habebis omne
 populum isrl̄. sic ues quib; n̄ est pastor. Et n̄ latrat
 tunus contrax. Qm hęc mihi dicta sunt p̄ p̄uident
 tiam dñi. & qm iratus est illis dñs hoc ipsa missa su nū
 tiare tibi. placuerunt aut̄ om̄a uerba hęc corā holo
 fernē & coram puys eius. Et mirabant ad sapiētia ei.
 & dicebat alter ad alterū. Non est talis mulier sup
 terram. in aspectu impulchritudine. & in sensu uerbo
 rū. Et dixit ad illā holofernes. Bene fecit dñs qui mi
 sit te ante populū ut des illū tu in manib; nostris.